

* جشن اومانیته یکی از بزرگترین جشن های سیاسی اروپا

سه روز با 600 هزار نفر در پاریس 11 - 13 سپتامبر

این جشن یکی از سنن حزب کمونیست فرانسه است که اولین بار در سال 1930 برگزار شد. در سال های جنگ و اشغال فرانسه متوقف شد و دوباره از سال 1956 در دومین آخر هفته سپتامبر هر سال به مدت سه روز برگزار می شود. «جشن اومانیته» چند صد هزار نفر را هر ساله نه تنها از شهرهای فرانسه بلکه از کشورهای گوناگون اروپا بسوی خود جلب می کند. البته همه شرکت کنندگان در این جشن لزوما هوادار و یا عضو حزب کمونیست فرانسه و یا سایر کشورها نیستند، اما این واقیعی است که بیشتر شرکت کنندگان افرادی هستند مترقی و روشن نسبت به مسائل اجتماعی جهان امروز. این افراد با گرایشات متفاوت نظری از غرفه های سیاسی صدها حزب و سازمان های مترقی و انقلابی دیدار کرده و در غرفه های گفتگو و سخنرانی های ویژه مسائل سیاسی روز فعالانه

شرکت می کنند. در این جشن سه روزه غرفه های صنایع دستی و غذاهای محلی کشورهای گوناگون جهان لحظه ای از بازدیدکنندگان خالی نمی ماند. امسال نیز گردشگاه بزرگ «کورنو» محل برگزاری جشن اومانیته در حومه پاریس به مانند سال های پیش از جمعیت موج می زد، با این تفاوت که امسال جوانان حضوری بیشتر از سال های گذشته داشتند. شرکت گسترده جوانان در میزگردهای سیاسی، در کنسرت خوانندگان مترقی و محبوب بویژه «مانوچائو» در روز جمعه بسیار چشمگیر بود.

اینکه چگونه این جمعیت سازماندهی می شوند سؤال بزرگی است برای بسیاری از ما که مشاهده کرده ایم هموطنان عزیزمان حتی قادر به سازماندهی یک جمعیت هزار نفره هم نیستند. البته مسئله فرهنگ همکاری شرکت کنندگان با برگزارکنندگان حیرت انگیز است.

ما چند تن از فعالین زنان هشت مارس، امسال انگیزه بسیار مهمی داشتیم تا با تدارک کافی در این جشن شرکت کنیم. گرچه به لحاظ مالی قادر به کرایه غرفه ای از آن خود نبودیم اما نزدیک به 7000 اعلامیه و بروشور برای این مراسم آماده کردیم. انگیزه مان رساندن صدای مبارزات میلیونها نفر از مردم ایران به گوش صدها هزار نفر شرکت کننده در این برنامه بود، رساندن صدای مردمی که با شجاعت و پیگیری برای بدست آوردن آزادی خود و سرنگونی نظام جمهوری اسلامی مبارزه می کنند، افشای جنایات رژیم جمهوری اسلامی که برنامه سرکوب مردم و انتقام گیری از جوانان را بی وقفه طی سه ماه گذشته به پیش برده است. افشای همه مرتجعین در سطح ملی و بین المللی که تلاش دارند مبارزه و فداکاری مردم را پشتوانه دعوی خانگی حاکمان جمهوری اسلامی کنند. شرکت ما در این جشن در ادامه فعالیت هایی است که طی سه ماه گذشته جهت جلب حمایت و همبستگی مردم این کشور به مبارزات مردم ایران به پیش برده ایم.

کماکان ایران در صدر اخبار جهان قرار دارد و مردم جهان به مسائل ایران بسیار حساس هستند. با اینکه برخی افراد کیف و ساک شان لبریز از اطلاعیه و نشریات گروههای گوناگون سیاسی بود، وقتی در دست ما اطلاعیه با سر تیتر «مبارزه در ایران ادامه دارد» و یا «در ایران چه می گذرد» را با تصاویری از زنان در حال مبارزه می دیدند، بسوی ما آمده و آن اطلاعیه ها را می گرفتند. برخی از ما تقاضای مطالب بیشتری می کردند.

با پیش بینی شرکت و حضور گسترده احزاب و سازمانها، از قبل، پوشه هایی از مجموعه مطالب گوناگونی را که «تشکل زنان هشت مارس» در مورد مبارزات چند ماه اخیر انتشار داده است، آماده کرده و طی جشن آنها را در اختیار مسئولین و گردانندگان دهها حزب، سازمان، انجمن و تشکلات سیاسی قرار دادیم.

در این جشن، چندین تشکل و سازمان و حزب از فعالین هشت مارس برای گفتگو در مورد اوضاع کنونی ایران، وضعیت زنان و مبارزات آنان دعوت کردند.

البته باز هم با افرادی روبرو شدیم که استدلال می کردند چون اسرائیل ضد ایران است و ما هم شعار سرنگونی رژیم را می دهیم پس در کنار اسرائیل و دول غربی هستیم و می خواهیم آنان به ایران حمله کنند و رژیم را سرنگون کنند! به آنان توضیح می دادیم که آیا می دانید که مردم ایران خودشان دارند مبارزه می کنند و برای تعیین سرنوشت خود نیازی به غرب و اسرائیل ندارند. بعلاوه مردم ایران در کنار مردم ستمدیده جهان هستند و خواهان همبستگی و حمایت افکار عمومی مترقی و ازادخواه جهان هستند. به آنان گفته شد که آیا اطلاع دارند که بسیاری از جنبش های اجتماعی در ایران از مبارزات مردم فلسطین برای رهایی و آزادی سرزمین هایشان

دفاع می کنند. آیا می دانند که بسیاری از زنان فعال ایرانی خود را بخشی از جنبش جهانی زنان علیه نظام مردسالاری سرمایه داری می دانند، آیا می دانند که بسیاری از کارگران ایران مبارزات خود را در اتحاد و همبستگی مبارزه کارگران جهان برای ساختن جهانی عاری از ستم و استثمار می دانند، آیا می دانند که بخش بزرگی از مردم ایران علیه جنایات امپریالیسم در عراق و افغانستان و سراسر جهان هستند، آیا می دانند که مردم ایران معنای دخالت امپریالیستی را در سرنوشت خود به خوبی می دانند و حداقل در تاریخ معاصر دوبار آن را تجربه کرده اند، یک بار در سال 1953 که آمریکا و انگلیس با یک کودتا رژیم سلطنتی شاه را که سقوط کرده بود بر سر کار آوردند و بار دیگر در سال 1979 در کنفرانس گوادالوپ نیز خمینی را به انقلاب ضد سلطنتی ضد امپریالیستی مردم ایران تحمیل کردند و امروز نیز تلاش دارند عده ای را به مبارزات مردم ایران تحمیل کنند، عده ای که مهار مبارزات مردم را بدست گیرند و نگذارند مبارزه مردم به اهداف خود برسد، هدف دول غربی این است که منافع سیاسی اقتصادی خود را در ایران حفظ کنند چرا که علیرغم ژست های رژیم جمهوری اسلامی علیه غرب، تا مغز استخوان رژیم به نظام امپریالیستی جهان وابسته است و

متأسفانه در تفکر این گونه افراد مردم ایران کاملاً غایب هستند. تصویر آنان از ایران کاملاً تابع تصویری است که رسانه های غرب «امپریالیستی» از ایران می دهند: یک طرف غرب و اسرائیل قرار دارد و یک طرف رژیم ایران، و این دو طرف قرار است سرنوشت جامعه ایران را تعیین کنند!!!

در سومین روز این جشن، حزب کمونیست فرانسه میزگردی بر سر اوضاع ایران با حضور چند فعال سیاسی برگزار کرد. فرصتی بود تا بتوان بر سر مسائل با جمعی کوچکتر اما علاقمند به مسائل ایران به گفتگو پرداخت.

فعالین هشت مارس توانستند از نقطه نظری کاملاً متفاوت با چند فعال سیاسی دعوت شده در این میز گرد به مسئله اوضاع کنونی ایران بپردازند. یکی از زنان هشت مارس تاکید کرد که جوهر نظام جمهوری اسلامی در تضاد پایه ای با منافع زنان و کل جامعه ایران است و اصولاً نمی توان بدون تحلیل از ماهیت تئوکراتیک و سرکوبگرانه این نظام به بحث در مورد راه کارهای دست یابی به جامعه ای آزاد و دموکراتیک پرداخت. چگونه می توان در چارچوب نظامی که در قانون اساسی اش قانوناً و رسماً زنان را برده می شمرد و مردم را گوسفندانی که نیاز به چوپان دارند به دموکراسی دست یافت. این صحبت در مقابل سخنرانانی بود که تاکید داشتند در چارچوب همین نظام و با پشتیبانی بخشی از هیئت حاکمه جمهوری اسلامی می توان به تحقق آزادی های دموکراتیک امید داشت.

یکی دیگر از زنان هشت مارس تاکید کرد که چگونه می توانید از نیروهایی چون موسوی بعنوان متحد مردم برای آزادی های دموکراتیک نام برید، آیا می دانید که این فرد در دهه هشتاد رئیس جمهور بود و قوه قضائیه که تحت نظارت و کنترل او بود هزاران زندانی سیاسی را در عرض یک ماه اعدام کرد و در کل دهه 80 که ایشان بر مسند قدرت بود هزاران جوان فعال سیاسی کمونیست و دموکرات و مجاهد را دستگیر، زندانی، شکنجه و اعدام کردند و بعلاوه برنامه سیاسی موسوی آن گونه که خود در بیانیه هایش تاکید کرده است ترمیم نظام جمهوری اسلامی و بقول خودش اسلام ناب است و

او تاکید کرد حداقل رفرم در ایران جدایی دین از دولت است و این رفرم با سرنوشتی نظام تئوکراتیک حاکم بر ایران ممکن است و بهتر است بدون بازی با واژه ها و عوامفریبی سیاسی این واقعیت ها را هم به مردم بگوییم و هم خودمان باور کنیم. حتی اگر حاضر نیستیم به تجربه سی ساله خود نگاهی بیاندازیم

مردم حاضر در این گفتگو بسیار تحت تاثیر این سخنان قرار گرفتند. چرا که این دو فعال تنها تعهد سیاسی شان، تعهد به واقعیت و بازگویی حقیقت بدون هیچگونه سیاست بازی بود، آنچه که در جامعه سیاسی امروز کمبودش حس می شود، به جرات می توان گفت این حس مشترک شرکت کنندگان در این گفتگو بود. بد نیست اشاره کنیم که برخی از طرفداران سرسخت حفظ نظام موجود در ایران (با استدلالات و بهانه های گوناگون) بشدت از سخنان زنان هشت مارس برآشفته شدند.

پس از این مناظره تصمیم گرفتیم بجای صرف غذای ایرانی در غرفه دوستان ایرانی، غذای یکی از ملل جهان را تجربه کنیم. با بودجه ما قرعه بنام غذای اسپانیایی «پانلا» افتاد. پس از صرف غذا دوباره پخش اعلامیه شروع شد. تکثیر این اعلامیه ها با کیفیت بسیار عالی و رنگی بعنوان کمک مالی برای فعالیت هایمان توسط یک رهگذر فرانسوی در آکسیون های هفتگی تامین شد. در نتیجه حاضر نبودیم اعلامیه ها را به زور به کسانی بدهیم که حوصله خواندن آن را نداشته باشد. پس ضمن نشان دادن اعلامیه به مردم، صبر می کردیم آنان خودشان تقاضای اعلامیه کنند. هوا کم کم در حال سرد شدن بود و باد گرد و خاک محوطه «کورنو» را در هوا پخش می کرد، تنها راه فرار برای چند لحظه از سرما و گرد و خاک، خوردن چای در غرفه دوستان «فدائیان اقلیت» بود. تا غروب روز یکشنبه پخش اعلامیه ادامه داشت.

مردم هم چنان دسته دسته جشن را ترک می کردند و دسته های تازه وارد جشن می شدند، خستگی اجازه نمی داد که برای کنسرت های موزیک و سایر برنامه های هنری در آنجا بمانیم. موج جمعیت را پشت سر گذاشتیم و خود را به سرعت به اتوبوس بازگشت رساندیم و با عجله روی صندلی ولو شدیم. چهره ها دیدنی بود هرکس یادگاری از این جشن را تهیه کرده بود: یکی به دقت اطلاعیه هایی را که جمع کرده بود می خواند، دیگری با افسوس به لیست برنامه هایی نگاه می کرد که از دست داده بود و هر یک از ما نیز به تعهدات و مسئولیت هایی که طی هر فعالیت بر تعداد آنها افزوده می شود.....

فعالین سازمان زنان هشت مارس - پاریس

14 سپتامبر 2009

Femme8mars@yahoo.fr

www.8mars.com

* La fête de l'Humanité